

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRĂȘOV

Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.

Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA.

1838

GH. BARÎȚIU ȘI SFÎNȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRĂȘOV

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 24

26 Martie 1942

Anul 105

Buna Vestire

de V. Branisce

Seriu aceste rânduri pentru cei rămași în noapte. Pentru cei vremelnic înstrăinați. Pe malurile lor, pustii de gratu și cântec, sosește primăvara.

Cele dintâi raze sprințare de soare topesc zăpezile. Un fir subțire de apă se prelinge sfios. Ici unul, colo altul. Se întâlnesc în mers și umflă șuvoaiele de munte.

În drumul lor năvalnic, apele primăverii rup zăgazuri, ies din matcă și nu-și găsesc astâmpăr până ce nu simt îmbrățișarea nemărginită a îmănușului de mare.

În munții Bistriței, Rodnei și Gurghiuului se topesc zăpezile....

Creștinii, după o grea iarnă de așteptări, se îndreaptă spre biserică. Aici, în liniștea lăcașului dumnezeesc, ei vin să asculte cuvântul izbăvitor. În miezul postului, odată cu venirea primăverii, o rază de nădejde înmușurește: Buna Vestire.

Arhanghelul Gavril a umplut de har casa și sufletul Mariei. Din vestirea lui avea să se nască Mântuitorul lumii. Din această vestire aveau să răsară zorile unei lumi, întemeiate pe iubire.

Puțin importă data când a avut loc această vestire. Ea a putut să preceadă, tot așa cum ar fi putut să urmeze sorocului orânduit de biserică.

Ceea ce ne umple sufletele de lumină este faptul că ea s'a desăvârșit aievea.

Ceea ce ne face să ne cutremurăm este bucuria că vorba pe care o țineam tănuțită în inimi a răsunat pe zeci de buze și a fost ascultată cu sfințenie de sufletele căzute în obidă.

Noi știm că dela vestirea Arhanghelului și până la înviere este o lungă cale. Că vestirea precede întrupării și întruparea este suferință și durere.

Dar oricât ar fi de greu drumul, oricât ar șerpui cărarea ce duce spre Golgota, dincolo de zare se văd mijind luminile învierii.

Harul răspândit de îngerul Domnului a făcut să încolțească cea mai curată nădejde în sufletele noastre. Această vestire a fost cea dintâi solie ce ne-a îmbrățișat pe toți deopotrivă. A fost un legământ public pentru tot ce va să vie.

De aceea, în sfânta zi a Bunei Vestiri, care adună pe credincioși în mărețe catedrale sau umile bisericuțe de lemn, răspândite pe tot cuprinsul pământului românesc, sufletele unite în aceeași credință se pleacă smerite și înalță o fierbinte rugă de mulțumită Tatălui cereesc. Căci zis-a îngerul:

„Acesta va fi mare și Fiul celui prea înalt se va chema și-i va da lui Domnul Dumnezeu tronul lui David, tatăl său, și va împărăți peste casa lui Iacov în veac și împărăția lui nu va avea sfârșit”. (Luca I. 32—33).

„Dealul Feleacului nu poate fi graniță”

Cuvântarea I. P. S. S. Bălan Mitropolitul Ardealului

Înalt Preasfințite, Domnule Prim Ministru, Domnilor,

Am ascultat cu viu interes și cu încordată atențiune luminoasele și avântate cuvântări ce s'au rostit. Am simțit vibrând în glasurile vorbitorilor inima românească din toată țara. Neamul însuși a dat graiu dogoritor jarului care arde azi în adâncimile ființei sale.

Conținutul gândurilor și hotărîrilor, ce s'au pronunțat în această memorabilă întâlnire a sufletului românesc, se poate rezuma ușor: tot ce s'a spus sau s'a voit să se spună, aici se concentrează în esență în jurul mării și compleșitoarei aspirațiuni actuale a neamului nostru de a-și vedea hotarele întregite și în acele părți unde sunt ele încă în suferință. (Aplauze).

Nici nu s'ar putea să fie altfel. Un neam care sângerează în ființa și în pământul lui strămoșesc și mai simte în vinele sale forța vieții, nu poate uita un moment durerea sa și nu poate înmuia o clipă hotărîrea de a-i pune capăt. (Aplauze).

N'a îngăduit acest neam prelungirea nedreptății dela Răsărit. Nu trecuse niciun an dela încălcarea samavolnică a provinciilor din stema lui Ștefan și sângele românesc a făsnit cu vitejie neîndurată și cu generozitate, măturând cotropirea și alungând negura nimicitoare de suflet și credință românească, ce se abătuse asupra lor.

Din tot cuprinsul țării românești s'au mișcat valurile salvatoare spre Porțile dela Răsărit ale Neamului, când se izbea în ele puhoiul haosului roșu.

După ostașii care au sfărâmat, cu piepturile lor, lanțurile robiei din Răsărit, au purces ierarhii și preoții Bisericii să ridice sufletul Basarabiei pe meterezele credinței și ale puterii de luptă și de încredere în viitor. (Aplauze).

Am fost acolo și eu, împreună cu toți ierarhii ardeleni și cu un număr de preoți ca să dăm fraților loviți balsamul unei puteri și mângâieri noi. (Aplauze).

Acum partea din Răsărit a țării este reîntregită datorită vitejei răsbătătoare a poporului român și destoinicului Conducător al Statului și al oastei noastre, domnul Mareșal Ion Antonescu. (Vii aplauze).

Frați Români, Eu vorbesc în numele și în Duhul Bisericii naționale din Ardeal. Biserica în genere nu cunoaște granițe. Ea e cuvânt Dumnezeesc și duh sfânt, iar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă, spune Scriptura, și duhul suflă unde voiește. Dar Biserica neamului din Ardeal a experiat în chip deosebit acest adevăr.

Pentru ea Carpații n'au fost graniță, oricât au fost de înalți, cu atât mai puțin Dealul Feleacului. Ea e de față prin rugăciunile ei și prin puterile ce coboară dela Tatăl cerec oriunde e un suflet de român. (Aplauze).

Biserica aceasta care nu s'a lăsat intimidată de nicio putere seculară potrivnică Neamului, Biserica aceasta care știe din convingerile ei de credință confirmate de o lungă experiență, că nu e putere pe lume în stare să slarme unitatea unui neam ce crede în Dumnezeu și în destinul lui și nu e furtună care să-l sdrobească, — ea mărturisește încrederea nesdruncinată în țara cea mare și liberă. (Aplauze și strigăte de „bravo”). Ea știe că drepturile neamu-

rilor la libertate sunt sfinte și ca atare biruința lor e de Dumnezeu cheazăuită și binecuvântată.

Dar ziua biruinții trebuie pregătită de noi înșine. Aceasta este cea mai mare obligație a clipei de față: să ne pregătim pe toate căile, în toate colțurile și ramurile vieții noastre spirituale și materiale, individuale și colective, în vederea acestui unic și mare scop. (Aplauze). Toate strădaniile noastre să fie puse sub lozinca atotcuprinzătoare a pregătirii.

Mai presus de toate trebuie să ne pregătim armata, care este chezașia înfăptuirii idealului nostru. (Aplauze). Sunt om al păcii, atât ca ierarh al bisericii cât și ca membru al unui popor blând și bun. Cu toate acestea când e în joc existența Neamului și în fața noastră flutură cu neîndurare imperativul salvării, nu am atâta energie cât aș vrea să pun în cererea de a se pregăti armata. (Aplauze cu strigăte de bravo).

Generația noastră a primit dela Dumnezeu o importantă misiune. Vom fi răspunzători în fața urmașilor, ne vor urmări până înaintea lui Dumnezeu lacrimile suferinței lor, de nu vom fi vrednici să le lăsăm o vieță de libertate. Conștiința acestei supreme datorii a noastre să ne facă să alungăm dintre noi orice preocupare lăaturalnică, orice desmembrare care ne-ar slăbi.

Inima din fiecare din noi e inima Neamului. Ea trebuie să bată la fel. Nu este îngăduit să o închinăm decât în slujba sfântă a înfăptuirii idealului nostru cel mare, într-o solidaritate împună-

Continuare în pagina 3-a

CRONICA LITERARA

de Aurel Marin

I. CH. SEVEREANU: *Flori caligrafice*. Sonete. Ed. „Țara” 1942.

Nu avem cunoștință de volumul prim al d-lui I. Ch. Severeanu „Omar Kayyamm și catrenele lui”, ca să vedem cât din elanul bahic s'a putut strecura sub peana sa. Versurile câte i le-am putut întâlni prin reviste nu au avut deasemenea darul să mă clarifice asupra posibilităților și îndrăzelilor de care e capabil.

Reținem însă că sunt mai bine de zece ani de când d-l I. Ch. Severeanu scrie versuri, ceea ce ar explica în bună parte și ultima și cea mai temerară întreprindere, aceea a culegerii de sonete intitulată cu modestie „Flori caligrafice”.

Să consemnăm dela început o

greșală care s'a perpetuat, sub egală îngăduință a criticilor și a lectorilor și anume, libertatea de a numi sonet orice poezie alcătuită din 2 catrene și 2 terține.

Oare numai aceasta să fie singura regulă impusă de sonet?

După cine ar fi putut să se ia stihuitorii noștri?

Dacă nu după d-l Mihai Codreanu, care și d-sa variază forma dar este magistral în fond, — fapt care-l face pe d-l Al. Philippide, el însuși poet de valoare, să afirme că în literatura noastră nu se vor mai putea scrie sonete fără influența, în cât de mică măsură, a poetului ieșan — după Mihai Eminescu, demn de urmat în ale sale puține, 'dar singulare în sobrietatea lor melodică, sonete.

Iată ce scrie Duiliu Zamfirescu, într-o scrisoare adresată d-lui I. Al. Brătescu Voinești, în Ianuarie 1895, din Roma. *)

„Vrei să vorbim puțin despre sonet?”

Toți știm că este endecasilabic, cu patru strofe: 4—4=3—3, prin urmare 14 versuri, patru rime alternante și dacă se poate, terțele să cuprindă idei de sine stătătoare.”

Luând apoi de model sonetele lui Petrarca, continuă:

„...sonetele lui Petrarca au numai trei lucruri invariabile: strofele (4), silabele (11) și rimele celor două quartete.”

Și mai departe:

„Acum, din punctul de vedere al combinării rimelor, socot că n'ai niciun cuvânt să te depărtezi de forma clasică a lui Boileau, consacrată în românește de Eminescu, de Vlahuță și alții”, dând schema;

*) Publicată în „Cuget Clar”, anul I, 1937—7, pag. 352 sq.

Dealul Feleacului nu poate fi graniță

—Continuare din pag. 1-a—

toare și răzbitătoare. Puterea pentru
ajungerea la ținta spre care tindem nu
o putem găsi decât în unitatea și în-
crederea noastră supremă. (Aplauze).

Prin dârzenia noastră neînduple-
cată în afirmarea drepturilor ce le avem
și a voinții de a le înfăptui vom face pe
toți să simțăm că suntem înfiți în pământul
acesta de două mii de ani și în
virtutea acestui fapt e cu desăvârșire al
nostru. (Vii aplauze). Noi suntem stă-
pâni lui, căci poartă chipul nostru și e
format din trupurile strămoșilor noștri
și duhul lor îl învăluie și ne leagă de
el. (Aplauze).

Toți cei ce gândesc: că pot să pro-
faneze timp mai îndelungat acest pământ
prin gândurile lor de stăpânire vor
avea de luptat nu numai cu noi, ci cu
toți Dacii, cu legiunile lui Traian și cu
îngerii credinței noastre.

Avem un Rege tânăr de care le-
găm cele mai curate și mai viguroase
nădejdi (aplauze vii și îndelung repe-
tate: adunarea ovaționează în picioare),
avem un Mareșal viteaz și neînduple-
cat în urmărirea planului de mărire a
Neamului. În jurul lor stă un guvern a
cărui vieță ne-a tălmăcit-o atât de în-
nălțător domnul președinte al Consiliu-
lui. Am simțit în cuvântarea d-sale că
inima îi bate la unison cu inima Nea-
mului. (Aplauze).

li asigurăm că atâta vreme cât vor
merge pe linia aspirațiilor naționale,
fi vom urma conștiința că urmăm linia
Neamului.

Trăim timpuri în care se tratează
de existența Statului, nu de forma lui.
Aceasta trebuie să ne preocupe și pe
noi în primul rând. Orice formă care
asigură și consolidează existența Sta-
tului e binevenită. (Aplauze).

Iar consolidarea statului nostru e
împletită cu întregirea hotarelor lui. (A-
plauze puternice).

Vă asigurăm că suntem gata în a-
ceastă direcție de toate jertfele și aceea
a vieții noastre.

Din sbuciumarea aspră a acestui
războiu trebuie să răsară împreună cu
lumina și dreptatea generală, și lumina
și dreptatea noastră. Dacă prin acest
războiu se urmărește înfăptuirea unei
ordini mai bune și mai drepte în lume,
nu se poate ca să nu vină pe urmele lui
și dreptatea noastră. Neamul nostru nu-i
făcut pe lume numai ca să suporte ne-
dreptăți și poveri străine. (Aplauze).

Avem de împlinit și noi o misiune
pozitivă creatoare pe acest pământ.
Am convingerea că înaintea noastră se
întind veacuri nesfârșite de dezvoltare
liberă, ca să descoperim lui Dumnezeu
și lumii virtuțile și frumusețile sădite
în ființa noastră (Aplauze vii și pre-
lungite).

Primăria Municipiului Brașov

No. 8422/1942

Serv. Financiar

Bir. Aprovizionării

PUBLICAȚIUNE

În conformitate cu ordinul tele-
grafic No. 13228 din 13 Martie 1942
al Subsecretariatului de Stat al Apro-
vizionării, conform cărui se unifică
regimul consumului de pâine în toată
țara, se aduce la cunoștința populației
Municipiului Brașov, că începând de
Luni 23 Martie 1942, pâinea se va vinde
în fiecare zi de lucru, consumatorul
însă având dreptul numai la 5 rații de
pâine săptămânal, putându-și ridica ra-
ția zilei în oricare din aceste zile.

Pâinea se va vinde numai contra
bonului din cartela de pâine.

Pentru săptămâna 23—29 Martie
1942, sunt valabile bonurile Nr. 80—84
inclusiv, iar pentru săptămâna 30 Mar-
tie—5 Aprilie 1942, sunt valabile bo-
nurile Nr. 85—89 inclusiv și așa mai
departe pentru fiecare săptămână 5
bonuri.

Pentru două zile din săptămână
se va distribui mălai la Magazinele Fe-
deralei „Carpați” din Str. General Mo-
șoiu Nr. 67, Pavilioanele C.F.R., Piața
Unirii 15, Calea Victoriei 44, Str. Gen.
Moșoiu Nr. 40 și Piața Unirii 13, la
depozitele Morii Seewaldt din Calea
Bucureștilor 12, Str. Diaconul Coresi
Nr. 10 și Str. Oct. Goga Nr. 5. precum
și la magazinul Bartech Gheorghe din
Str. Gh. Barițiu, König Petru din Str.
Gh. Barițiu și la Cooperativa din Dârste,
pentru populația din cartierele Noua,
Dârste și Timiș.

Mălaiul, va fi distribuit fără car-
tele numai prin prăvăliile arătate mai
sus, câte un kg. săptămânal de persoană.

Pentru controlul distribuției mă-
laiului, depozitele susamintite vor eli-
bera fișe de control, prevăzute cu sig-
gilul lor, indicând numărul persoanelor
consumatoare și făcând mențiunea de
eliberare pe dosul cotorului cartelei
de pâine.

Mălaiul va fi servit la prezentarea
fișei de control, notându-se pe ea nu-
mai numărul săptămânii pentru care
s'a eliberat.

Brașov, la 20 Martie 1942.

PRIMARIA.

Dela Crucea Roșie Filiala Brașov

Adresăm un călduros apel d-nelor
și d-șoarelor din Societatea noastră ro-
mânească ca în munca desfășurată în
prezent la Sediul Societății pentru re-
vizuirea și repararea efectelor noastre

spitalicești, să binevoiască a ne da con-
cursul lor.

Sedintele de lucru sunt dela 3—6
în fiecare după masă. D-nele și D-rele
sunt rugate a se prezenta pentru re-
partizarea la Sediul Crucii Roșii din clă-
direa „Astrei” Str. Lungă Nr. 1.

Totodată rugăm D-nele și D-rele
care doresc să ne ajute spre a putea
distribui cu ocazia Sfințelor Paști și
anul acesta ostașilor noștri din spita-
lele din Brașov tradiționalul cozonac și
ouă roșii, să ne aducă din timp unt sau
unt de lemn, ouă și lapte.

Prezidentă
Valeria Cuteanu

Știri din Dârste

Darul ostașului. O reușită șeză-
toare culturală a fost dată în suburbia
Brașov-Dârste de către vrednica inv.
Alexandrina Botezat. Venitul a fost
vărsat pentru darul ostașului. Faptă
demnă de urmat și vrednică de
laudă.

Cooperativa de Consum „Dâr-
ste”. În ciuda greutăților aspre prin
care trecem, s'a înființat de puține luni
o coop. de consum. Vrednicia celor
buni și încrederea de care se bucură
a făcut ca în scurt timp să fie un a-
devărat leagăn îndulcitor al tuturor ce-
lor lipsiți. Cinste și laudă conducerii.
N. B.

Primăria Municipiului Brașov

No. 9069 1942

Serv. Financiar și

Bir. Aprovizionării

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală,
că începând din ziua de 23 și până la
31 Martie a. c., se distribuie bonurile
de încălțăminte și talpă, solicitanților
care au depus cererile dela 12 și până
la data de 18 Martie a. c., inclusiv și
a căror cereri au fost aprobate.

Bonurile se pot ridica în fiecare
zi de lucru între orele 8—12 și 16—18
la Primăria Municipiului Brașov, Bi-
roul Taxelor comunale directe, ca-
mera Nr. 2.

În tot timpul distribuției bonurilor
noi înregistrări de cereri nu se mai fac.

Primirea din nou a cererilor în-
cepe la 1 Aprilie 1942.

Brașov, la 21 Martie 1942.

p. Primar:
Dr. S. Pop

Șeful serv. financiar și
al bir. aprovizionării
A. Precup

Concertul misiunii militare germane

În ziua de 17 Martie a avut loc
în sala Teatrului Astra concertul mi-
siunii militare germane. Sala, frumos
decorată, a fost plină până la ultimul
loc cu public german și român.

În cuvântul de introducere al con-
certului s'a arătat în limba germană și
română că scopul acestor concerte este
de a întări și pe căi culturale frăția
germano-română, sfântă pe câmpurile
de luptă prin sângele vărsat de eroii
germani și români.

Programul concertului compus din
bucăți de Verdi, Wagner, Liszt, Strauss
și Mărgăritescu și marșuri, între care
și românești, a fost executat cu exac-
titate și disciplină germană, care a
plăcut mult și a entuziasmat. Ne-a bu-
curat, că în program au fost și puncte
românești, frumos executate, și bine
primite de publicul din sală. Numai a-
precierea reciprocă poate duce la ade-
vărată prietenie.

Concertul a fost executat și s'a
terminat într'o atmosferă caldă de în-
suflețire.

O singură observare: rugăm con-
ducerea germană locală să fie cu mai
multă atenție la traducerea în limba
română a programelor. Este jignitoare
o traducere într'o limbă pocită.

C.

Mulțumită publică

„Comandantul Pieții Germane mul-
țumește călduros populației Brașovului,
pentru concursul și contribuția unanimă
acordate cu prilejul concertului pentru
ajutorul de iarnă dat de Misiunea Mi-
litară Germană din România.

Rezultatul prea frumos de 459.178
lei, la care au contribuit atât numeroșii
donatori și participanți la concert cât
și acei care și-au dat obolul cu prilejul
concertului din Piața Libertății, dove-
dește că, brașovenii au susținut această
acțiune a ajutorului de iarnă cu toată
convingerea.

Acest sacrificiu comun al Patriei,
contribue la victoria armatelor aliate
asupra inamicului comun.”

Nu lăsați vitele neîngrijite.
Este avuții voștri și al țării. Veți
avea nevoie de ele la muncile din
primăvară.

Regia Publică Comercială a Intreprin-
derilor Municipiului Brașov

No. 76/91942

Secretariat

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală,
că la Regia Publică Comercială a In-
treprinderilor Municipiului Brașov, sunt
vacante pe ziua de 1 Aprilie 1942, ur-
mătoarele posturi:

un post de șef de serviciu în gra-
dul de șef de serviciu fără gradație,
trei posturi de impiegati în gra-
dul de impiegati fără gradație și
trei posturi de dactilografi în gra-
dul de dactilografi fără gradație.

Reflecții a ocupa aceste pos-
turi vor înainta cererile lor la Regis-
tratura Regiei până cel mai târziu la
data de 8 Aprilie 1942 inclusiv, înso-
țite de următoarele acte:

1. Extras de naștere.
2. Certificat de naționalitate.
3. Certificat dela Cazier judiciar
(Tribunal).
4. Certificat medical.
5. Certificat de studii.
6. Certificat de bună purtare (Pri-
mărie).
7. Dovadă de satisfacerea servi-
ciului militar pentru candidații bărbați.

Condițiunile pe care trebuie să le
indeplinească solicitanții precum și re-
tribuțiunile acestor posturi, sunt cele
prevăzute de Codul Funcționarilor Pu-
blici

Președinte-Primar:
Dr. N. G. V. Gologan

Director:
Ing. Măzgăreanu

No. 312—1942.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta
publică că în baza deciziunii No. G.
4912/1941 a Judecătoriei de ocol Bra-
șov, în favorul reclamantului Csere Ioan
și Sara repr. prin avocatul Dr. Petre
Fildan Brașov pentru încasarea creanței
de 1.845 Lei și acc se fixează termen
de licitație pe ziua de 30 Martie 1942,
orele 16 p. m. la fața locului în comuna
Apața No. 58, unde se vor vinde prin
licitație publică judiciară 1 vacă băl-
țată, 2 căruțe, 1 porc negru în valoare
de 23.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul
de estimare.

Brașov, 5 Martie 1942.

Portărel:
Indescifrabil.

Informațiuni

In atențiunea refugiaților

Toți refugiații din Ardeal și Cariliter trebuie să fie înscrși la Biroul Populației, iar buletinul de înscriere să-l poarte permanent asupra lor, conform ord. No. 43323 din 14 Martie a.c. al Min. Instr.

Orele de primire la Prefectură

Primirea publicului în Prefectură se face după cum urmează:

1) Șefii autorităților adm. din județ dela ora 10. — 2) Șefii aut. locale și advocații creștini dela 10.30. — 3) Invalizii și văduvele de războiu dela ora 11. — 4) Restul publicului dela ora 11.30.

Dela Inspectoratul P. P. al Municipiului

Activitatea premilitară și extrașcolară a Municipiului încetează de Duminică 29 Martie, orele 12, când se ia vacanță și până în ziua de 11 Aprilie 1942 orele 15 sau Duminică, 12 Aprilie 1942, orele 8, pentru subcentrele ce-și au ședințele în această zi.

Concursul de desen maritim

În ziua de Bunăvestire, orele 15 (trei după masă) se ține concursul de desen maritim organizat de Liga Navală Română în localul liceului Comercial „A. Barseanu“.

Concert

În cadrul institutului de cultură italiană din Brașov a avut loc în seara de 20 Martie un concert de muzică veche italiană.

Concertul a fost precedat de o frumoasă expunere a d-nei Lia Busuioceanu despre evoluția muzicii italiene și reprezentanții ei din sec XVII și XVIII.

Apoi d-sa a executat la pian cu multă măiestrie un variat program alcătuit din piese de G. Frescobaldi, B. Pasquini, G. B. Pesceti și Domenico Scarlatti.

D-na Edda Togănel, soprană, a stărnit entuziaste aplauze, interpretând cu multă finețe cântece vechi.

Declarațiile de impunere

Termenul pentru depunerea declarațiilor anuale în vederea impunerilor pe exercițiul 1942—43 a întreprinderilor comerciale bancare și industriale, cum și a meseriașilor neclasificați și profesioniștilor de orice fel s'a prelungit până la 15 Aprilie 1942.

Conferințele Ligii Culturale

Duminică, 29 Martie, orele 11 a.m. va vorbi în sala festivă a liceului „D. I. Meșotă“ d-l prof. univ. *Basil Munteanu*, despre „*Rolul naturii în literatura română*“.

Croitori și Croitorese

capabile, de origine Română, pentru secția de confecție și pentru secția de croială.

M. NEUMAN, Brașov
Strada Regele Mihai 17.

CRONICA RAZBOIULUI

de **Mardare Mateescu**.

„Imbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos“

Ioan, XIII, 14.

Vorbind despre îmbrăcăminte, gândul mi se îndreaptă spre haina de purpură scilpitoare a bogaților, spre garderoba plină cu haine și rochii a celor înstăriți și spre toate podoabele arătoase, care ofilesc vieața multor suflete.

Veacul nostru știe să țese vestimente din fire false, pânzături ușoare care să înflorească cu noutatea modei vieața multora. Mândria pustiește sufletele pe această ispititoare cale a îmbrăcăminte. La umbra acestor preocupări se ofilesc atâtea suflete tinere. Intunecatul folosește această armă pentru a infiltra fermentul destrămării morale în sufletele noastre.

Vrem să îndiguim valul acestor tulburători cu povețele sfinte pe care Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos ni le-a dat.

Drept aceea, pentru seriozitatea acestor zile, vom îndruma pe iubii noștri frați să țasă din firul Evangheliei pânzătură durabilă pentru haina sufletului.

Să toarcem din caierul alb al nevinovăției cămașa de fiecare zi a faptelor noastre care să fie păzită de funinginea păcatelor. Din credință să ne facem o mantie care să ne acopere toată ființa, să fim scutiți de umezeala păgână a poftelor trupului. Din mătasea dragostei creștine să facem copiii noștri îmbrăcăminte aleasă pentru sufletele lor tinere pe care le vrem să fie sorite de razele dragostei divine.

Și dacă, totuși, păcura fărădelegilor ar păta această îmbrăcăminte în Hristos a sufletelor, atunci să ne spălăm în apele pocăinții și ale rugăciunii.

Să simțim pe creștet cenușa îndreptării, iar trupul să cunoască asprimea sacului pocăinței, ca în rânduiala veche, să dăm dovada disprețului pentru podoabele trupului.

Să ne aducem aminte, că au fost situații grele, vremuri de cumpănă în care sacul pocăinței și cenușa a realizat îndreptarea pe care n'a putut-o face purpura.

Iată o haină pentru suflete, o îmbrăcăminte care nu suferă firele prefăcătoriei și nici nu poate fi înlocuită prin nimic.

Invesmântarea sufletului în Hristos, însemnează ruperea din negura lumii și statornicirea unei deosebite purtări creștine. „Cine n'are stăpân pe Dumnezeu, are mulți stăpâni“ — zice un proverb.

În jurul nostru să simțim atmosfera curată și plină de duh a credinței care ne vorbește de nemărginire și veșnicie, și atunci vom putea da sufletului aripile care să-l ridice din vremelnicie.

Doine din Ardeal

I.

*Spune-mi, inimioară, spune
De mai ai tu sânge 'n tine
Căci de mult ce ai oftat,
Sângele ți s'a 'nchegat.*

*Măicuță, când m'ai făcut
A plouat, ș'a bătut vânt
Ș'a fost maică vreme rea,
Precum e inima mea.*

*Inimă de ce te bați,
De coaste, și de fificați
Să-ți pun lacăt la mijloc,
Să nu te mai bați de loc.*

*Spune, inimioară, spune
De mai ai vreo soață 'n lume
Cred că soață nu mai ai,
Tot mereu de rele dai.*

II.

*Bate vântul dela munte
Și mă biciue pe frunte,
Bate vântul dela vale
Și-mi aduce dor și jale.*

*Bate vântul dintre munți,
Vine dor dela părinți,
Bate vântul printre brazi,
Vine dor dela doi frați,
Care sunt înstrăinați
Departa peste Carpați.*

*Din toate părțile bate,
Duce gândurile toate,
Și le duce la apus,
Unde dorul meu s'a dus.*

*Bate vântul frunza deasă,
Răul din lume să iasă
Bate vântul azi și mâne,
Rău în lume tot rămâne.
Bate vântul țărișor,
De bădița-mi vine dor.
Am pe suflet mult venin,
Doar cu plânsul mă alin.*

Cules de **Viorel Gh. Tudoran**
și **Cap. Guiu Nicolae**

Cu sufletele sdrănuite și sfărțate de păcat se vor prezenta la poarta templului ceresc toți aceia care au prețuit mai mult haina decât duhul sufletului, dar nu vor intra pe treptele slavei cerești.

Imbrăcăminte lucioasă a trupului rămâne departe, ca niște ruine părăsite, înainte pășește făptura cea duhovnicească, învelită în mantia credinței având semnul crucii, singura podoabă a unei vieți frumoase,

Pr. Gh. Șerbu
Satulung-Brașov

O scurtă privire peste fronturile de luptă

Pe frontul de Răsărit, asistăm la ultimele asalturi sovietice care luptă din răspuțeri să-și asigure o oarecare superioritate înainte de a

începe marea ofensivă germană de primăvară. Incercările rusești se lovesc în mod permanent de apărarea neclintită a forțelor aliate,

care sdrobesc toate eforturile inamice. Emoționantă este citarea în comunicatul marelui comandament german, a regimentului 33 infanterie românesc, pentru eroismul deosebit de care a dat dovadă în ultimele lupte, fapte pentru care drapelul regimentului a fost decorat cu ordinul militar „Mihai Viteazul“ cl. II-a. Această citare a vitejiei ostașilor noștri vine în momentul când un vecin nu găsește altceva mai bun de făcut decât să batjocurească Armata României.

Pe frontul Atlanticului, submarinele germane anunță bilanțul a 59 vase scufundate, cu un tonaj de 382.500 tone, în răstimpul dela 1 Martie până astăzi.

Pe frontul Lybiei, situația rămâne neschimbată, condițiunile atmosferice neîngăduind încă o luare de inițiativă, atât din partea forțelor Axei, cât și din cea a Angliei. Pauza aceasta servește foarte mult opera de consolidare a trupelor italo-germane de sub comanda generalilor Bastico și Rommel, care pot înmagazina cantități cât mai mari de armament, munițiuni, materiale și provizii.

Pe frontul din Pacific, are loc în momentul de față o mare concentrare a forțelor japoneze pentru cucerirea insulei Noua Guinee, ultima poziție de rezistență anglo-saxonă în fața Australiei. Orașul Port-Moresby de pe această insulă este bombardat în continuu de aviația japoneză. Trupele japoneze debarcate în nordul insulei la Lae și Salamaua, înaintează încet prin junglă, către același port. Străduințele comandamentului japonez de a înfrânge rezistența engleză din Noua Guinee este lesne de înțeles, deoarece înainte de căderea acestei insule nu poate să înceapă asaltul asupra continentului australian.

Australia însă, nu scapă deocamdată de efectele bombardamentelor japoneze. Bazele australiene din Port Darwin, Thursday și insulele Horn, în nordul capului York sunt bombardate fără cruțare.

Pe frontul birman se înregistrează înaintări japoneze, dar în același timp se anunță și sosirea armatelor 5-a și 6-a chineze, aflate sub comanda generalului american Stilwell.

Operațiile japoneze din Birmania, continuă fidele aceleeași ținte, aceea de a cuceri provinciile Mandalay și orașul Mandalay, ultimul refugiu al guvernului birman.

Se atrage atențiunea asupra adunării generale a Turing-Clubului Român, secția Brașov, Jue 26 Martie 1942 în sala Sfatului ora 18.

Redactor responsabil
ION BOZDOG